

במרס 1960 על מלווה של 500 מיליון דולר לישראל במסך עשר שנים לפיתוח הנגב, באני רואה צורך נפשי להביע לך סיפוקי הרב והוקרהי על כך. ידעתי הקשיים הבלתי חלויים בך כגורמו לעיכוב ראשית הביצוע, ואני בטוח שמכאן ולהבא יוצא הדבר לפועל בזמנו. אנו התחלנו בהגשמת התכנית עוד לפני משנה, והפעולה מתקדמת בקצב המהוכנן, ועוד השנה חוקם העיר הנוספת הראשונה בנגב בחול ערד, לא רחוק מים המלח, במקום שהמלך הכנעני הראשון בנגב חקף את עם ישראל לאחר צאתם ממצרים (כא.1).

יש לי מכתב משנער מיום 21.6.66: "בהסתמכי על שיחתי מאתמול אני מצריך בזה:

- 1) החזרה על פיתוח הנגב ממברואר 1961, שהובש בזמנו על ידי לד"ר אדנאור ולימור המשרדים הנובעים בדבר; 2) רשימה החשלוסין שבוצעו ע"י המלווה מסוף 1961 עד יוני 1965, ז"א במסך כ-2/3 שנה; רשימה זו מסתכמת ב- 5698 מיליון מרק (שהם כ-142 מיליון דולר). נוסף לכך נחקבל סכום של 75 מיליון מרק בדצמבר 1965 ובצירוף סכום זה יוצא שנחקבל ע"י המלווה (לפני במר המו"מ ב-12.5.66) ס"ה של 6411.8 מיליון מרק, שהם 161 מיליון דולר (או כ-40 מיליון דולר לשנה בממוצע במסך 4 השנים מסוף 1961 עד סוף 1965. הפגישה החקיימה ב-14.3.60, וחשלוס ראשון נחקבל ב-21 חדשים אחר כך. בחקוטה זו נחלתי המו"מ על מימוש חוכן השיחה".

19.7.66, יום ג' ירושלים

ערכתי הבוקר הודאה אישית שאגיש היום לכנסת (לפי החקנון - בסוף הישיבה), חשובה על השאילתא של ברעם, כביכול ועל החשובה של מ. ספיר.

- קיבלתי לפני הצהרים משנער 9 מכתבים! מאדנאור לב.ג. 5.8.60; מאכס לאדנאור . . .

20.7.66, יום ד'

ח ס ו י

ח ס ו י

- אשכול בכנסת ביום 23.5.66 אמר: חבר הכנסת בן-גוריון, שגם אהב פעם להתפאר שעניני כלכלה לא מענינים אותו" - ואחר כך אמר - "לומר כאן (ביחס לדברי בכנסת באותו יום), וזו באמה יצירה קצה מזוועה, לומר כאן שמפני שהיה ענין ללוי אשכול כשר האוצר, כשבן גוריון היה ראש הממשלה, לוותר או לבטל את ענין פיתוח הנגב, כאילו משהו יודע פחות, וכאילו הוא יודע . . . , כאילו ישב פה משהו שידע יותר איך מתחייט את הנגב בעודמיליארד דולר, אבל העיקר שלא עשינו את זה מפני שלמפלגה שלנו, - והלוא אז בן גוריון היה במפא"י, ואני הייתי שר החקלאות או שר האוצר באותה ממשלה - לומר שבשום נימוקים כללו (אולי כלנו) אנחנו שכחנו, ויתרנו על המטרה הזאת של פיתוח הנגב? עכשיו, למשל, עמדתי על דעתי על כך שבכלל לא נדבר על מטרות, לא נזכיר מטרות. אבל לומר זאת - זה יותר מדי". (כלומר מודה שהמלווה עכשיו מצ מנוחק מפיתוח הנגב), ועוד אמר אז: "דומני שחבר הכנסת בן גוריון פחות מכולם, יכול לבוא במענוח למישהוא על גילוי דברים אשר לא כל כך מקובל לפרסם אותם, נדמה לי כך" (מחי ואילו טודות פרסמתי?) ובסוף נאומי (בעמוד 226 "אני חייב לומר עוד זאת, כשמדובר על כך שלא ידעתי או לא רציתי לדעת נימוקים מפלגתיים - להשתמש בכספים לפיתוח הנגב; למען חקוריוז ההיסטורי בלבד רציתי לומר שאסילו את שדה בוקר אני יסדתי, בחבר המחלקה להתישבות. הודה רבה" (במלים אלה סיים הנאום).

- בארכיוני יש ישיבות הממשלה מ-19.4.60 עד דצמבר 1952. ישיבות ועדה חו"ב מ-1.1.51,

עד 24.7.56.